

Гласътъ за намираніето на прѣстѣпникъ се разнесе изъ цѣль Евхбургъ, любопитни тѣ тичаха отъ сѣкадѣ, и въ мако время ся обыхолихме отъ много чловѣци. Сѣдникъятъ ся намери въ градинътъ, и научи случката отъ Писаръятъ, който бѣ свидѣтель на намираніето. Нецещъ повѣрова любезная Маріо, въ какво неприяно положение ся намери нещасныйятъ сѣдникъ, който ся трудн, съ сичкътъ си строгость, да тя управи, и който дѣйствоваше всѣ съгласно съ законъятъ и правдата безъ да може нѣкой да го отстранн. • Давахъ всичкото си състояніе, рече, съ нетърпение на състрадателенъ гласъ, само да не бѣ ся случило тва, защото да отсѣди неправѣдно нѣкой повинностьтъ, е работа ужасна • Сѣдкователно, вдигна си очити, къмъ мнѣжеството и каза съ высокъ гласъ:

• Богъ е Сѣдн Правдель, Той ся не мамн. Той знаеше, какъ ся отнесе прѣстѣпникъ, както и мѣстото, гдѣто ся намираше до сега. А сѣдн-ти на тоя свѣтъ поцѣкаты на погрѣшки и чѣсто невинностьта ся наказва, а винитѣ торжествоватъ. Въ въ тоя случай тайнийятъ сѣдникъ, възнагради всяко добро дѣло, и ще накаже всѣко зло — защото реши да изяви вече узнатътъ невинность и скритътъ винъ. Виждте и чудете ся, съ какъвъ правѣденъ начинъ святата воля негова управлява всичко по цѣльтъ му. Прати силнийятъ вѣтеръ който презъ ноцътъ поклати башнѣтъ, истренера всичкити, строполн тва дърво, спусли дѣждъ като изъ ракавъ, очисти гнѣздото